

[Hilmar Baunsgaard.]

og bagefter en betragtelig nedsættelse — anser vi det for forsvarligt over for dette erhverv? Det kalder ministeren også forhandlingstaktik. Jeg tror ikke, man kan sige, at det, ministeren her gjorde, var det, som ministeren senere i sit svar appellerede til, da han sagde: lad os dog forhandle i stedet for at trænge hinanden op i en krog!

Nu vil ministeren have forstået, at jeg er ikke sådan til sinds at lade mig trænge op i en krog. Jeg er enig i, at det skal vi heller ikke stræbe efter; men helt oprigtigt: selv om man nu ikke kan lide, at vi, som vi er nødt til, gør opmærksom på, hvad der er af udestående problemer, vil jeg alligevel henstille til regeringen, at man tager dem op til overvejelse — og det bliver nok nødvendigt at drøfte dem med regeringens egen folketingsgruppe, så skal jeg i denne forbindelse se bort fra dagbladet Aktuelt. Men hvad er det, man i virkeligheden gør i øjeblikket, ministre og folketingsmedlemmer? Jo, man rejser land og rige rundt, nu og da sammen med SF'ere, og fortæller alt folket, hvordan den politiske situation er, og hvad er det så man gør? Man har en standardrecept på, hvordan den politiske situation skal tegnes for folket, og den gav det ærede medlem hr. Per Hækkerup i fjernsynet, da han diskuterede med det ærede medlem hr. Aksel Larsen, som i øvrigt gav den nøjagtigt enslydende, og hvad var det, man sagde. Man sagde: vi har et flertal, og det skal bruges; vi vil gerne have andre partier med, de skal ikke vente megen indflydelse.

Det kunne jo godt være, det måske var tilrådeligt, om regeringen med sin gruppe drøftede, om dette er et forsøg på enten forhandlingstaktik eller at trænge andre op i en krog, eller om det virkelig er et bidrag til at skabe et forhandlingsklima.

Poul Møller: Nu er det jo ret svært for mig at komme efter hr. Hilmar Baunsgaard. Det ligger ikke til mig at være så vred på regeringen, som hr. Hilmar Baunsgaard er det, og derfor er jeg egentlig glad for, at de hårdeste ting er sagt nu til finansministeren.

Finansministeren begyndte sin replik her i dag med at sige, at der ikke var nogen

anledning til en større debat, og derpå tog han fat på at kritisere på alle leder og kanter os, der nølede og ikke ville noget. Hvad ville vi egentlig? Og: nu skulle vi bare tage fat.

Som det fremgår af det dagsordensforslag, der er stillet, og som det konservative folkeparti kan stemme for, kan vi jo ikke tage fat, før regeringen kommer frit frem, før regeringen virkelig viser, hvad det er, den vil med de enkelte ting, som skal bringes på plads inden 20. marts. Vi må have de brikker udleveret, der skal lægges til en mosaik, og vi har jo bedt finansministeren om at komme med dem. Han har været i tidnød, men regeringen har dog arbejdet med det i 13 år — det er alligevel et ordentligt stykke tid at arbejde med en skattereform og så ikke kunne præstere et forslag i folketingsudvalget, synes jeg dog.

Derfor vil jeg altså meget bede regeringen om at komme frit frem. Specielt til finansministeren — som jo ikke har bedrevet noget ondt, endnu i hvert fald — vil jeg sige med Holbergs ord, at han skulle fatte mod og virkelig vise, hvad han vil, og hvad det er, vi skal se at blive enige om.

Her kan det ikke nytte noget, finansministeren over for os andre kommer med nogle forblommede trusler om, at hvis ikke han får merværdiafgiften, så må han klare det med noget andet, f. eks. med en forhøjelse af selskabsskatten. Den slags preller fuldstændig af på os. Vi er selvfølgelig ikke interesseret i, at selskabsskatten skal blive forhøjet, men det kunne da ikke falde os ind at stemme for merværdiafgiften, fordi finansministeren står her og siger, at ellers får vi forhøjet selskabsskat, naturligvis ikke.

Finansministeren spørger: hvad skal momsen bruges til, hvad vil venstre og konservative bruge momsen til? Efter regeringens forslag skal den bruges til en skattereform, hvad vil I bruge den til? Vi har jo sagt, både hr. Henry Christensen og jeg, at den skal bruges til omlægning af beskatningen. Det er jo det, vi vil. Det, der er det nu nye i situationen, er, at finansministeren her i fredags i sin fremsættelsestale har sagt, at den skal ikke bruges til omlægning, at skattereformens formål ikke var en omlægning. Så er det, vi spørger finansministeren